

Forslag

til

Lov om afgift af vin og frugtvin m. m.

Fremsat den 1. december 1970 af finansministeren.

Kapitel 1.

Afgift af vin og frugtvin.

Afgiftspligtigt vareområde.

§ 1. Af følgende varer svares afgift til statskassen:

1. varer, der hører under toldtariffens pos. 22.04-22.06 (druevin m. v.), med et ethanolindhold på højst 23 rumfangsprocent og en vægtfylde på højst 1,07 ved 15° C.,
2. varer, der hører under toldtariffens pos. 22.07 (frugtvin m. m.), med et ethanolindhold på højst 20 rumfangsprocent og — bortset fra mjød fremstillet uden tilsætning af ethanol — en vægtfylde på højst 1,06 ved 15° C. og
3. andre varer med et ethanolindhold på højst 23 rumfangsprocent og en vægtfylde på højst 1,07 ved 15° C, såfremt varerne er drikkelige og er fremstillet med anvendelse af vin eller frugtvin m. v. hørende under toldtariffens pos. 22.04-22.07.

Stk. 2. Fritaget for afgift efter denne lov er:

1. varer med et ethanolindhold på højst 2,5 rumfangsprocent,
2. varer, der ikke er fremstillet af gæret saft o. lign. eller af gæret honning,
3. varer, der er tilsat andre spiritusafgiftspligtige varer end ethanol og
4. varer, der, fordi de indeholder bitter- eller aromastoffer, sukker m. v., har karakter af spiritus.

Finansmin. tolddep j. nr. 1, F. 657/1970.

Afgiftssatser.

§ 2. Afgiften udgør pr. liter:

1. for varer, der indføres i flasker og lignende beholdere
 - A. bordvin og varer af bordvinstype
 - a. mousserende varer 42 kr. 00 øre
 - b. ikke-mousserende varer . 20 kr. 00 øre
 - B. andre varer 27 kr. 00 øre
2. for varer, der indføres i andre beholdere
 - A. bordvin og varer af bordvinstype 6 kr. 00 øre
 - B. andre varer 11 kr. 60 øre
3. for varer, der fremstilles her i landet
 - A. bordvin og varer af bordvinstype, jfr. stk. 2 3 kr. 85 øre
 - B. andre varer 6 kr. 25 øre

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 3 A, omfatter alene ikke-mousserende varer med et ethanolindhold på højst 14 rumfangsprocent. Varerne må ikke indeholde druebestanddele, druevin eller rosinvin og skal være fremstillet af rabarber eller sådanne frugt- og bærsorter, som er almindeligt avlede her i landet.

§ 3. Finansministeren fastsætter regler om, hvorledes de afgiftspligtige varers mængde bestemmes.

Stk. 2. Finansministeren kan fastsætte regler, hvorefter afgiftspligtige varer kun

må forhandles i beholdere, der er godkendt af toldvæsenet. Indtil sådanne regler gennemføres, kan finansministeren tillade, at afgiften af banderolerede varer berigtiges efter et indhold af 72 cl for almindelige $\frac{3}{4}$ -flasker og for andre beholdere i forhold hertil, således at efterregulering af afgiften finder sted kvartalsvis.

Registrerede virksomheder.

§ 4. Den, der med henblik på salg her i landet fremstiller eller indfører varer, der er afgiftspligtige efter § 1, skal anmelden sin virksomhed til registrering hos toldvæsenet.

Stk. 2. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringer.

§ 5. Registrerede virksomheder er berettiget til at indføre varer, der er afgiftspligtige efter § 1, uden at berigtige afgiften ved indførslen.

Stk. 2. Virksomhederne er endvidere berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, at modtage ubanderolerede varer, der overføres fra andre virksomheder, jfr. § 4, stk. 2, i lov om kontrol med omsætningen af spiritus og vin.

Opgørelse af de afgiftspligtige varers mængde.

§ 6. De registrerede virksomheder skal for hver afgiftsperiode på en måned opgøre mængden af afgiftspligtige varer, hvoraf afgift skal betales. Toldvæsenet fastsætter de nærmere regler for opgørelsen.

§ 7. Opgørelsen foretages enten:

1. på grundlag af mængden af varer, som virksomheden har banderoleret i perioden, med fradrag af banderolerede varer, som omfattes af § 8, stk. 1, nr. 3, eller
2. på grundlag af mængden af varer, som virksomheden har banderoleret i perioden, med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der i perioden er sket i lagerbeholdningen af sådanne varer, og med fradrag af banderolerede varer, der omfattes af § 8, stk. 1, nr. 3, eller
3. på grundlag af mængden af varer, som virksomheden har banderoleret, og som virksomheden har udleveret i perioden.

Stk. 2. Ved opgørelsen efter stk. 1, nr. 2, medregnes varer i detailudsalg eller restaurationer, der ejes af virksomheden, ikke til dennes lagerbeholdning. Ved opgørelsen efter stk. 1, nr. 3, medregnes varer, som overføres til sådanne udsalg eller restaurationer, til de udleverede varer.

Stk. 3. Virksomheder, der foretager den månedlige opgørelse efter stk. 1, nr. 3, skal tillige opgøre mængden for hvert kvartal efter stk. 1, nr. 2. Hvis mængden efter denne opgørelse overstiger summen af de månedlige opgørelser for kvartalet, betales der afgift af forskellen.

Stk. 4. Virksomhederne skal ved registreringen anmelden til toldvæsenet, hvilken af de i stk. 1 nævnte opgørelsesmåder, der agtes benyttet. Ændring af opgørelsesmåde kan kun ske med virkning fra et kvartals begyndelse og skal anmeldes senest en måned i forvejen.

Stk. 5. Registrerede virksomheder skal for hvert kvartal opgøre tilgangen af ubanderolerede varer, hvoraf afgiften ikke er berigtiget, med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der er sket i kvartalet i lagerbeholdningen af sådanne varer, og med fradrag af ubanderolerede varer, der omfattes af § 8, stk. 1. Hvis mængden efter denne opgørelse overstiger mængden af de af virksomheden i kvartalet banderolerede varer, betales der afgift af forskellen.

Stk. 6. Virksomheder, der fremstiller vin eller frugtvin, skal som tilgang efter stk. 5 medregne mængden af de fremstillede varer.

§ 8. Registrerede virksomheder skal ikke betale afgift af:

1. varer, der leveres til en anden registreret virksomhed efter § 5,
2. varer, der udføres i ubanderoleret stand,
3. varer, der i den registrerede virksomhed eller under transport til og fra denne er gået tabt ved indbrud, brand eller forlis, eller
4. varer, der fritages for afgift efter § 9.

Stk. 2. Toldvæsenet kan i særlige tilfælde give afgiftsfritagelse for afgiftspligtige varer, der i ubanderoleret stand borthældes eller går tabt ved brækage.

Stk. 3. Finansministeren kan fastsætte nærmere regler for afgiftsfritagelse efter stk. 1 og stk. 2.

Afgiftsfritagelse.

§ 9. Finansministeren kan fastsætte regler om afgiftsfrihed for varer, der af registrerede virksomheder leveres til de i toldlovens § 35 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m. v. samt de hertil knyttede personer.

Stk. 2. Finansministeren kan, når forholdene taler derfor, tillade, at afgiftspligtige varer fritages for afgift, når de i ubanderole-ret stand anvendes til:

1. teknisk, videnskabeligt, medicinsk formål o. lign. eller til
2. erhvervsmæssig fremstilling af varer, som ikke er afgiftspligtige efter § 1, og som ikke i forbindelse med indførsel er afgiftspligtige efter § 18, stk. 1, nr. 1.

Stk. 3. Tilladelse efter stk. 2 kan ikke gives, hvis kontrolmæssige hensyn i særlig grad taler derimod. Tilladelsen kan betinges af, at varerne tilsættes stoffer, der gør dem uegnet til drikkebrug eller til fremstilling af drikkevarer.

§ 10. Finansministeren kan godtgøre afgift af varer, der anvendes til fremstilling af afgiftsfri varer, som udføres.

Stk. 2. Finansministeren kan i særlige tilfælde yde virksomheder, der ikke er registreret, afgiftsgodtgørelse for varer, som virksomheden genudfører.

Afgift af varer, der indføres fra udlandet.

§ 11. Af varer, der indføres, svares afgiften i forbindelse med indførslen, medmindre varerne indføres efter § 5, stk. 1. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8.

Stk. 2. Ved indførsel af varer i ikke-erhvervsmæssigt øjemed på flasker og lignende beholdere kan toldvæsenet fastsætte den afgiftspligtige mængde på grundlag af gængse flaskestørrelser.

§ 12. Der indrømmes afgiftsfrihed ved indførsel af varer i samme omfang og under samme betingelser som fastsat for toldfrihed efter toldlovens § 21, § 22, stk. 1, nr. 1 og 2, § 30, nr. 1, § 32, § 38, § 45 og § 46, nr. 2.

Regnskabsbestemmelser.

§ 13. Registrerede virksomheder skal føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer og over tilgangen af varer samt over udleveringen af de nævnte varer.

Stk. 2. Toldvæsenet fastsætter nærmere regler om de registrerede virksomheders udlevering af varer, hvoraf afgiften ikke berigtiges, om fakturaudstedelse og om regnskabsførelse og kan herunder foreskrive, at forretningsbøgerne føres på en sådan måde, at de for kontrollen nødvendige oplysninger er til rådighed. Kopi af fakturaer skal opbevares af leverandøren i 5 år efter udleveringen af varerne.

Afregning af afgiften.

§ 14. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode og senest den 10. i den følgende måned til toldvæsenet angive mængden af afgiftspligtige varer efter § 7, stk. 1. Angivelsen, der skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse, skal afgives på en særlig blanket, hvori toldvæsenet kan kræve andre af hensyn til kontrollen nødvendige oplysninger.

Stk. 2. I angivelsen for den sidste måned i hvert kvartal skal tillige angives de mængder, hvoraf der skal betales afgift efter § 7, stk. 3 og 5.

Stk. 3. Afgives angivelsen ikke inden udgangen af den nævnte frist, kan toldvæsenet inddrage registreringen af virksomheden, indtil den manglende angivelse er toldvæsenet i hænde.

§ 15. Afgiften af mængden af afgiftspligtige varer for en måned forfalder til betaling ved udgangen af den følgende måned og skal indbetales senest 20 dage derefter.

Stk. 2. Afgift efter § 7, stk. 3 og stk. 5, forfalder til betaling samtidig med afgiften for den sidste måned i hvert kvartal og skal indbetales sammen med denne.

Stk. 3. Betales afgift ikke rettidigt, skal der betales 1 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra forfaldstidspunktet at regne, dog mindst 10 kr. for en afgiftsperiode.

Stk. 4. Finansministeren fastsætter de nærmere regler for afgiftens indbetaling.

§ 16. Toldvæsenet kan pålægge en virksomhed, der ikke betaler afgift rettidigt, at afgive den i § 14, stk. 1, omhandlede angivelse for kortere perioder end en måned.

Stk. 2. Toldvæsenet kan endvidere pålægge en virksomhed, der ikke betaler afgift rettidigt, en kortere betalingsfrist end den i § 15, stk. 1, angivne eller kræve, at der stilles sikkerhed for afgiftens betaling.

Stk. 3. Betales forfalden afgift ikke senest den 14. dag efter betalingsfristens udløb, kan toldvæsenet inddrage registreringen af virksomheden, indtil de forfaldne afgifter er betalt.

§ 17. Såfremt det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse af afgiftstilsvaret, således at virksomheden har betalt for lidt i afgift, afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan toldvæsenet foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klagegang.

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for toldvæsenet senest 14 dage efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. Betales den skyldige afgift ikke rettidigt, skal der betales 1 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra det tidspunkt, beløbet er afkrævet virksomheden, dog mindst 10 kr.

Kapitel 2.

Dækningsafgift.

§ 18. Af følgende varer svares en dækningsafgift i forbindelse med indførsel:

1. limonader, mineralvand o. lign., der er tilsat varer, som er afgiftspligtige efter § 1, og
2. varer, der hører under toldtariffens kapitel 4, kapitel 16 eller kapitel 19-21, og som har indhold af varer, der er afgiftspligtige efter § 1.

Stk. 2. Dækningsafgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8.

Stk. 3. De i stk. 1, nr. 2, nævnte varer fritages for dækningsafgift, såfremt der i medfør af § 9, stk. 2, nr. 2, er meddelt afgiftsfritagelse for afgiftspligtige varer, som her i

landet anvendes til fremstilling af samme eller tilsvarende varer.

Stk. 4. Finansministeren kan fritage de i stk. 1, nr. 2, nævnte varer for dækningsafgift, såfremt samme eller tilsvarende varer ikke fremstilles her i landet, eller såfremt afgiften er af uvæsentlig betydning for konkurrencen med samme eller tilsvarende danske varer.

§ 19. Dækningsafgiften udgør 6 kr. pr. liter af den til varenes fremstilling medgæede bordvin og 11 kr. 60 øre pr. liter af den medgæede hedvin.

Stk. 2. Ved fortoldningen af varer, hvoraf dækningsafgift skal betales, skal mængden og arten af de medgæede afgiftspligtige varer angives, og erklæring herom fra fabrikanten skal fremlægges.

Stk. 3. Finansministeren kan i særlige tilfælde yde afgiftsgodtgørelse for varer, der genudføres.

Kapitel 3.

Fællesbestemmelser.

Kontrolbestemmelser.

§ 20. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m. v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde toldvæsenet fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

Stk. 3. Detailhandlere og restauratører skal på begæring meddele toldvæsenet oplysninger om deres indkøb af afgiftspligtige varer til virksomheden.

Stk. 4. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m. v. hos de i stk. 3 omhandlede virksomheder.

§ 21. Politiet yder toldvæsenet bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem finansministeren og justitsministeren.

§ 22. Finansministeren kan fastsætte de bestemmelser om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Straffebestemmelser.

§ 23. Med bøde straffes den, der:

1. afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
2. overtræder § 4, stk. 1, § 13, stk. 1 eller stk. 2, 2. pkt., § 14, stk. 1 eller stk. 2, § 20, stk. 2 eller stk. 3, § 29 eller § 30,
3. tilsidesætter vilkår, der er fastsat i tilladelser efter § 9,
4. undlader at efterkomme et i medfør af § 16, stk. 1, meddelt påbud eller
5. overdrager, erhverver eller tilegner sig varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 24. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan finansministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Når sager om de i § 23 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. De i lov om rettens pleje, kapitlerne 68, 69, 71 og 72, omhandlede retsmidler finder anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

Andre bestemmelser.

§ 25. Det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte navn træffer den endelige administrative afgørelse af:

1. spørgsmål om varers afgiftspligt,
2. spørgsmål om, efter hvilken afgiftssats en vare skal afgiftsberigtiges,
3. klager over toldvæsenets skønsmæssige ansættelser efter § 17, stk. 2, og
4. spørgsmål om, hvorvidt betegnelser, etiketter, reklamer o. lign. er i overensstemmelse med bestemmelserne i § 29, stk. 3.

§ 26. For betaling af afgift erter bestemmelserne i denne lov hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning.

§ 27. Såfremt varer, der efter § 9 er fritaget for afgift, anvendes til andet formål end det, hvortil varerne er bestemt, kan toldvæsenet inddrage vedkommendes adgang til at indkøbe afgiftsfri varer.

§ 28. Den, der helt eller delvis fjerner tilsatte denatureringsmidler, jfr. § 9, stk. 3, skal svare afgift af varerne.

Stk. 2. Den, der overdrager, erhverver eller tilegner sig varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter denne lov, skal svare afgift af varerne.

§ 29. Afgiftspligtige varer, der er fremstillet her i landet, må ikke uden toldvæsenets tilladelse i erhvervsmæssigt øjemed underkastes behandling, efter at varerne er udleveret fra fremstillingsvirksomheden.

Stk. 2. Afgiftspligtige varer, der er indført her til landet, må ikke uden toldvæsenets tilladelse i erhvervsmæssigt øjemed tilsettes varer, der er afgiftspligtige efter lov om afgift af spiritus.

Stk. 3. Ved forhandlingen af afgiftspligtige varer må ikke benyttes betegnelser, etiketter, reklamer o. lign., der kan give køberen opfattelsen af, at varen er spiritus, eller at den er af anden art, oprindelse m. v. end svarende til den afgiftssats, hvorefter afgiften efter denne lov er berigtiget.

§ 30. Fremstilling af afgiftspligtige varer af frugter, bær o. lign., som ikke er almindeligt avlede her i landet, må kun finde sted i virksomheder, der er registreret efter § 4.

§ 31. Med udlandet sidestilles med hensyn til bestemmelserne i denne lov Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn.

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser.

§ 32. Loven træder i kraft den 1. juni 1971.

Stk. 2. Afsnit II og afsnit IV A samt §§ 54 og 56 i lov om afgift af vin og øl og om afgift på omsætningen af stærke drikke i restaurationsvirksomheder o. lign., jfr. lovbekendtgørelse nr. 475 af 1. oktober 1969, ophæves. Nævnte lovs titel affattes således: „Lov om afgift af øl.“

§ 33. Virksomheder, der registreres efter lovens § 4, og som opgør mængden af afgiftspligtige varer efter § 7, stk. 1, nr. 2 eller 3, modtager godtgørelse af den vin- og frugt-

vinsafgift, der ved lovens ikrafttræden påhviler virksomhedens lager af vin og frugtvin, som virksomheden har banderoleret.

Stk. 2. Virksomheder, der registreres efter lovens § 4, og som ved lovens ikrafttræden har et lager af ubanderoleret dansk frugtvin, modtager endvidere godtgørelse af den afgift af frugtvin, som er betalt ved virksomhedens køb af lagerbeholdningen.

Stk. 3. Afgiftsgodtgørelse efter stk. 1 og 2 ydes med 1/24 månedlig den 20. i hver måned, første gang den 20. juni 1971, således at beløbet modregnes i det vinafgiftsbeløb, som virksomheden skal indbetale til toldvæsenet.

Stk. 4. De nærmere bestemmelser om opgørelse af lagerbeholdninger ved lovens ikrafttræden, om indsendelse til toldvæsenet af krav om afgiftsgodtgørelse og om ydelse af afgiftsgodtgørelse fastsættes af finansministeren.

§ 34. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

De gældende lovbestemmelser om afgift af vin og frugtvin findes i lov nr. 65 af 23. marts 1955 med senere ændringer. Loven er senest bekendtgjort ved bekendtgørelse nr. 475 af 1. oktober 1969 af lov om afgift af vin og øl og om afgift på omsætningen af stærke drikke i restaurationsvirksomheder o. lign.

Der henvises til:

Folketingstidende 1954-55.

Lovforslag: Tillæg A, sp. 721.

Fremsættelse og behandling

i tinget: Sp. 1945, 2050, 2730 og 3035.

Udvalgsbetænkning: Tillæg B, sp. 215 og 391.

Lovforslag som vedtaget: Tillæg C, sp. 201 og

Folketingstidende 1955-56.

Lovforslag: Tillæg A, sp. 2181.

Fremsættelse og behandling i

tinget: Sp. 4929, 4964, 5001 og 5047.

Udvalgsbetænkning: Tillæg B, sp. 741.

Lovforslag som vedtaget: Tillæg C, sp. 477.

Efter de gældende bestemmelser beskattes vin og frugtvin med en literafgift, der berigtiges i forbindelse med varernes banderolering, således at de

virksomheder, der har banderoleret varerne, indbetaler afgiften af de i en måned banderolerede varer senest den 20. i den anden måned efter banderoleringen.

Dansk frugtvin beskattes endvidere med en produktionsafgift på 10, 15 eller 40 øre pr. liter, afhængig af vinens art. Denne afgift berigtiges af varens producent i forbindelse med varernes udlevering fra virksomheden, eller — hvis banderoleringen er sket forinden fraførslen — i forbindelse med banderoleringen. Afgiften indbetales inden udgangen af den efter varernes udlevering, respektive banderolering følgende måned.

Afgiften af vin og frugtvin indbringer et årligt provenu, der efter de seneste skøn udgør ca. 215 mill. kr. Produktionsafgiften af frugtvin har i en længere årrække indbragt et provenu på ca. 1 mill. kr. årligt.

Ved lovforslaget sker der en sammenlægning af de to afgifter. De i lovforslaget anførte afgiftssatser for dansk frugtvin (lovforslaget § 2, stk. 1, nr. 3) svarer til de gældende literafgiftssatser for disse varer med tillæg af produktionsafgiften, 15 øre pr. liter for varer af bordvinstyper og 40 øre pr. liter for varer af hedvinstyper. Der er i en længere årrække ikke

F. t. l. om afgift af vin og frugtvin m. m.

her i landet blevet produceret frugtvin svarende til den i den laveste afgiftsklasse (10 øre pr. liter) angivne art.

Efter lovforslaget foretages der endvidere en teknisk omlægning af beskatningen, idet der åbnes adgang til for de registrerede (afgiftsbetalende) virksomheder at afregne afgiften på grundlag af varenes udlevering i banderoleret stand fra virksomheden. Virksomhederne vil herved opnå, at banderolerede varer kan ligge på lager i virksomheden i ikke-afgiftsberigtiget stand. Man imødekommer herved et stærkt ønske fra branchens side, idet det bliver muligt for virksomhederne at lade varenes aftapning, etikettering og banderolering foregå i en fortløbende arbejdsproces. Den gældende berigtigelsesmåde for afgiften, der medfører, at virksomhederne må „stå i forskud“ over for statskassen med afgiften af det banderolerede varelager, vanskeliggør en sådan rationalisering af arbejdsprocessen.

De foreslåede beskatningsregler svarer i denne henseende til de for spiritus gældende regler, som indførtes ved lov nr. 116 af 29. marts 1969. Der lægges fra branchens side vægt på at opnå en sådan ensartethed mellem beskatningsreglerne, idet dette vil være nødvendigt, hvis virksomhederne med fordel skal kunne anvende moderne EDB-systemer ved regnskabsførelse m. v.

En omlægning af berigtigelsesmåden for vin som anført vil medføre, at der fra afgiftsmyndighedernes side må stilles krav om regelmæssige opgørelser og — i nogle tilfælde — tillige særlig regnskabsførelse i virksomhederne med hensyn til det banderolerede varelager. Sådanne opgørelser m. v. kræves ikke under det gældende afgiftssystem.

En del mindre virksomheder anser det imidlertid næppe for nogen væsentlig ulempe at banderolere varerne i takt med udleveringen. Disse virksomheder vil derfor ikke se nogen fordel ved at gå over til det nye system for afgiftens berigtigelse.

I overensstemmelse med branchens ønsker er der taget hensyn hertil i lovforslaget, idet virksomheder, som måtte ønske det, kan vælge fortsat at berigtige afgiften på grundlag af banderoleringen. De regnskabsmæssige og opgørelsmæssige krav til disse virksomheder vil svare til de allerede gældende bestemmelser.

Virksomheder, der vælger at afgiftberigtige varerne i forbindelse med udleveringen, vil ved lovens ikrafttræden have krav på godtgørelse af den afgift, som de har indbetalt til staten eller skal indbetale efter lovens ikrafttræden af deres lager af varer, som de har banderoleret i tiden forud for lovens ikrafttræden. Godtgørelsesbeløbet kan anslås at udgøre ca. 8-10 mill. kr.

Det er i lovforslagets § 33 foreslået, at dette beløb godtgøres virksomhederne over en periode på 2 år, således at der hver måned godskrives virksomhederne $\frac{1}{24}$ af beløbet i forbindelse med de månedlige indbetalinger af afgift.

Afgiftsomlægningen vil således i hvert af de to første år efter lovens ikrafttræden medføre et provenutab for staten på 4-5 mill. kr. årligt.

Bestemmelserne i lovforslaget om afgiftsfritagelse for vin til fremstilling af andre varer end drikkevarer og om indførelse af en dækningsafgift for indførte levnedsmidler m. v. med indhold af vin svarer til bestemmelserne i § 3, nr. 9 og nr. 13, i det for folkettinget fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter, jfr. bemærkningerne til nævnte lovforslag og til den af udvalget til gennemgang og vurdering af forbrugsafgiftslovgivningen afgivne beretning, side 70 ff. Sammenlignet med de gældende bestemmelser om afgiftsfritagelse for vin er der tale om en begrænsning af adgangen til at benytte afgiftsfri vin til fremstilling af andre varer.

Lovforslagets opstilling og tilrettelæggelse svarer i øvrigt til den i nyere forbrugsafgiftslove anvendte, jfr. således lov nr. 414 af 18. december 1968 om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m. og lov nr. 116 af 29. marts 1969 om afgift af spiritus.

Lovforslaget er udarbejdet under hensyntagen til de ændringer i vinbeskatningen, der er en følge af, at toldloven ændres, og som er omhandlet i § 3 i forslaget til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter, jfr. bemærkningerne til nævnte lovforslag.

Lovforslaget giver ikke anledning til en forøgelse af administrationen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Det afgiftspligtige vareområde efter lovforslaget omfatter de varer, som efter de gældende regler beskattes som vin eller frugtvin.

I forbindelse med afgrænsningen af vareområdet er det præciseret, at varer fremstillet uden saft, honning m. v. i gæret stand og varer fremstillet med anvendelse af egentlige spirituosa (såsom rom, cognac m. v.) ikke beskattes som vin eller frugtvin.

Sådanne varer, der — såvidt det vides — ikke forhandles her i landet, vil i afgiftsmæssig henseende naturligt være at betragte som spiritus.

Til § 2.

De anførte afgiftssatser svarer til de gældende, idet den særlige produktionsafgift af dansk frugtvin er indregnet.

Til § 3.

De foreslåede bestemmelser svarer til gældende regler.

Til §§ 4 og 5.

De virksomheder, som efter forslaget er registreringspligtige, er de samme virksomheder, som efter lovbekendtgørelse nr. 368 af 6. september 1967 om kontrol med omsætningen af spiritus og vin (banderolebestemmelserne) har opnået toldvæsenets tilladelse til indførsel og fremstilling af vin, og som videresælger de således indførte eller fremstillede varer. Dissé virksomheder er tillige anmeldt for toldvæsenet efter de gældende lovbestemmelser om afgift af vin og frugtvin.

De foreslåede regler om virksomhedernes adgang til uden afgiftsberigtigelse at indføre og modtage varer fra andre registrerede virksomheder svarer til de gældende bestemmelser på dette område.

Til §§ 6-8.

Virksomhederne kan efter forslaget vælge mellem tre metoder til opgørelse af den mængde vin og frugtvin, hvoraf de skal betale afgift.

Virksomhederne vil herefter kunne vælge

1. at opgøre mængden som hidtil, d. v. s. som mængden af varer, virksomheden har banderoleret i afgiftsperioden (måned). Dissé virksomheders lagerbeholdninger af banderoleret vin og frugtvin vil henligge i afgiftsberigtiget stand.

Virksomheder, der foretrækker at have det banderolerede lager liggende i ikke-afgiftsberigtiget stand, vil kunne vælge mellem at opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode

2. enten på grundlag af mængden af varer, som virksomheden har banderoleret i afgiftsperioden med tillæg, respektive fradrag af den i perioden skete formindskelse eller forøgelse i lageret af sådanne varer og med fradrag af banderolerede varer, hvoraf virksomheden ikke skal betale afgift,

3. eller direkte på grundlag af mængden af de af virksomheden banderolerede varer, som virksomheden har udleveret i perioden, og hvoraf den skal betale afgift.

Opgøres afgiften efter metode 2, vil afgift af svind m. v. i de banderolerede varebeholdninger blive medregnet ved månedsopgørelsen.

Opgøres afgiften efter metode 3, skal der foretages en særlig opgørelse til konstatering af svindet i det banderolerede lager. Denne opgørelse foreslås foretaget kvartalsvis (§ 7, stk. 3).

Efter loven om kontrol med omsætningen af spiritus og vin skal samtlige virksomheder kvartalsvis foretage afslutning af de særlige regnskaber vedrørende ubanderolerede varer (banderoleregnskaber m. v.). I forbindelse med denne afslutning beregnes der afgift af svind m. v. i det ubanderolerede varelager (§ 7, stk. 5).

Virksomheder, der vælger at foretage opgørelserne efter metoderne 2 eller 3 skal medregne varer, som virksomheden overfører til eget detailudsalg eller egen restaurationsvirksomhed i den afgiftspligtige mængde for den afgiftsperiode, hvori overførslen finder sted.

De under 2 og 3 anførte opgørelsesmetoder svarer til de metoder, som virksomhederne benytter ved opgørelse af den efter loven om afgift af spiritus afgiftspligtige mængde spiritus.

I lovforslagets § 8 er angivet de tilfælde, hvor de registrerede virksomheder ikke skal svare afgift.

Til §§ 9 og 10.

Bestemmelserne er udformet således, at der er taget hensyn til de begrænsninger i adgangen til at anvende afgiftsfri vin til fremstilling af andre varer end drikkevarer, som er indeholdt i § 3 i det for folketinget fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter. Bortset herfra svarer bestemmelserne til gældende bestemmelser.

Til §§ 11 og 12.

Bestemmelserne svarer til gældende bestemmelser. De er udformet under hensyntagen til det for folketinget fremsatte forslag til toldlov.

Til §§ 13-17.

Bestemmelserne svarer til tilsvarende bestemmelser i nyere forbrugsafgiftslove, således bl. a. loven om afgift af spiritus.

Det bemærkes, at der i § 15, stk. 3, og § 17, stk. 4, er optaget bestemmelser om, at de registrerede virksomheder skal betale rente med 1 pct. pr. måned i tilfælde af for sen indbetaling af forfaldne afgiftsbeløb. Forslaget er herved i overensstemmelse med lovforslaget om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter.

Til §§ 18 og 19.

Den foreslåede dækningsafgift af indførte levnedsmidler m. v. med indhold af vin eller frugtvin må ses i sammenhæng med den i § 9 foreslåede begrænsning af adgangen til at benytte afgiftsfri vin eller frugtvin til fremstilling af andre varer end drikkevarer. Dækningsafgiften skal tilsiøre, at danske varer, der fremstilles med anvendelse af afgifts-

berigtiget vin eller frugtvin, ikke stilles ugunstigt i konkurrencen med tilsvarende indførte varer.

En ligelydende bestemmelse om dækningsafgift er indeholdt i § 3 i det fremsatte lovforslag om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter.

Til §§ 20-24.

Bestemmelserne svarer til tilsvarende bestemmelser i nyere forbrugsafgiftslove, bl. a. loven om afgift af spiritus.

Til § 25.

Ved forslaget tillægges der det efter § 37 i loven om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte navn beføjelse til at træffe endelige administrative afgørelser i spørgsmål vedrørende beskatningen af vin og frugtvin, dette gælder således spørgsmål om varers afgiftspligt, spørgsmål om hvilken af de i loven anførte afgiftssatser, der skal benyttes, klager over de af toldvæsenet foretagne skønmæssige ansættelser af den afgiftspligtige mængde og spørgsmål om, hvorvidt betegnelser, reklamer m. v., der benyttes ved forhandlingen af afgiftspligtige varer, er stemmende med reglerne i § 29, stk. 3.

Nævnets beføjelser vedrørende afgiften af vin og frugtvin kommer herved på linie med de beføjelser, der er tillagt nævnet efter andre punktafgiftslove, jfr. f. eks. loven om afgift af spiritus.

Til §§ 26-28.

Bestemmelserne svarer til tilsvarende bestemmelser i loven om afgift af spiritus.

Til §§ 29-30.

Bestemmelserne svarer til gældende bestemmelser inden for vin- og frugtvinbeskatningen.

Til § 31.

Bestemmelsen, der er udformet under hensyntagen til det fremsatte forslag til toldlov, svarer til gældende lovbestemmelse inden for forbrugsafgifterne.

Til § 32.

Lovens ikrafttrædelsesdato foreslås fastsat til den 1. juni 1971.

Til § 33.

Paragraffen indeholder overgangsbestemmelser i forbindelse med lovforslagets ikrafttræden, herunder forslag om en afviklingsperiode på 24 måneder ved tilbagebetalingen af afgiften af banderolerede varer, som de virksomheder, der vælger at opgøre den afgiftspligtige mængde efter de foran i § 7 under nr. 2 og 3 anførte metoder, har på lager ved lovens ikrafttræden.